

ชื่อหนังสือ	เพลิงพราย
ผู้แต่ง:	อรพิม
สำนักพิมพ์:	พิมพ์คำ
ปีที่พิมพ์:	2551
จำนวนหน้า:	518 หน้า
ราคา:	300 บาท

เดือน เป็นนักเขียนนวนิยายผู้เชี่ยวชาญเรื่องแนวกึ่งกึ่งหวานแหวว ซึ่งขัดแย้งกับบุคลิกอันดูห้าวของเธอ เดือนตั้งใจจะเลิกแนวการเขียนนวนิยายเรื่องใหม่ในสไตล์สยองขวัญ ขณะที่เธอกำลังคิดหาพล็อตเรื่อง ก็เริ่มมีสิ่งผิดปกติเหนือธรรมชาติบางอย่างเกิดขึ้นกับเธอ

ทุกเช้าเดือนมักจะตื่นนอนด้วยสภาพอิดโรยราวกับไม่ได้หลับมาทั้งคืน ทั้งๆที่เธอรู้ดีว่าระยะสองสามอาทิตย์มานี้เธอง่วงนอนเร็วกว่าปกติ และที่สำคัญนวนิยายเรื่องใหม่ที่เธอกำลังเขียนถูกลบทิ้งหายไปจากคอมพิวเตอร์อย่างหาสาเหตุไม่ได้

พฤษ เป็นนายตำรวจกองปราบและได้รับคำสั่งให้ติดตามคดีการหายตัวไปอย่างลึกลับของ **ปลายรุ้ง** ดาราสาวหน้าใหม่แห่งวงการละครทีวี พฤษเจอกับเดือนครั้งแรกขณะที่เขากำลังตามจับคนร้ายอยู่บนถนนและวิ่งชนเดือนจนเธอหกล้มแขนหัก พฤษจึงรีบพรีติดขอด้วยการพาเธอไปโรงพยาบาล และอาสารับส่งพาเธอไปพบหมอทุกอาทิตย์ เดือนพยายามหลีกเลี่ยงไม่ยุ่งเกี่ยวกับพฤษเพราะเขามักจะพูดจา กวนประสาทเธอ แต่พฤษบึ้งในความห้าวและตรงไปตรงมาของเดือน เขาจึงต้องจนเธอไม่สามารถปฏิเสธ ความหวังดีของเขาได้

พฤษภักจะแหวะเวียนมาหาเดือนเป็นประจำจนกลายเป็นความเคยชิน และทำให้เดือนเริ่มยอมรับ พฤษภักเข้ามาในหัวใจ พฤษภักติดตามคติของปลายรุ้งจนตีปฐูว่าเธอเคยมีความสัมพันธ์กับ **สาคร** ผู้กำกับ หนุ่มและได้เลิกรักกันไปหลังจากที่ปลายรุ้งเข้าสู่วงการบันเทิง แต่เมื่อพฤษภักสอบปากคำสาครเกี่ยวกับการ หายตัวไปของปลายรุ้ง เขาก็พบว่าสาครมีพิรุชบางอย่าง พฤษภักจึงสั่งให้ **ปองชัย** ซึ่งเป็นลูกน้องในทีมจับตา มองสาครว่าติดต่อหรือไปพบใครบ้าง และแล้วในกลางดึกคืนหนึ่งเขาก็ได้รับแจ้งจากปองชัยว่า สาครถูก ทำร้ายร่างกายสาหัสและคนที่ทำร้ายสาครก็คือเดือน แต่ตำรวจจับตัวเดือนไม่ได้เพราะเธอหนีไปก่อน

พฤษภักรับมาหาเดือนที่คอนโดแต่พบว่าเธอนอนหลับสนิทอยู่ในห้อง และเธอปฏิเสธว่าเธอไม่ได้ ไปไหน พฤษภักเข้าใจว่าเดือนกำลังปกปิดอะไรบางอย่าง เพราะเขาได้ดูกล้องบันทึกภาพวงจรปิดของคอนโด และพบว่าเธอได้ออกไปจากคอนโดตอนเที่ยงคืนจริง ยิ่งไปกว่านั้นเขายังพบว่าในสามอาทิตย์ที่ผ่านมาเธอ มักจะออกไปจากคอนโดในยามดึกบ่อยๆ

เดือนตัดสินใจไปหา **ป้านวล** ที่นครสวรรค์ ป้านวลเป็นป้าแท้ๆ ของเดือน และเลี้ยงเดือนมาตั้งแต่ เล็ก หลังจากพ่อแม่ตายป้านวลเป็นช่างทรงของเทพ แม้ว่าเดือนจะไม่ค่อยเชื่อกับเรื่องเข้าทรงลงเจ้าที่ป้าทำ แต่เธอก็ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่า ในยามนี้มีเพียงป้านวลเท่านั้นที่จะช่วยหาคำตอบได้ว่า เกิดอะไรขึ้นกับเธอ ป้านวลบอกให้เดือนรู้ตัวว่า เดือนกำลังดวงตกอย่างหนัก และมีวิญญาณอาฆาตของผู้หญิงคนหนึ่งพยายาม เข้าครอบงำชีวิตเธอ หากเธอปล่อยให้วิญญาณนั้นเข้าสิงบ่อย ๆ พลังชีวิตของเธอจะถูกดูดจนหมดและตายลง ในที่สุด

พฤษภักพยายามหาสาเหตุและความเกี่ยวพันระหว่างเดือนกับสาคร แต่เขาไม่พบอะไรที่เป็น จุดเชื่อมโยงของทั้งคู่ จนกระทั่งเดือนบุกเข้ามาอีกครั้งเพื่อมาสาครและเกิดการต่อสู้กันขึ้น พฤษภักและปองชัย พยายามเข้าห้ามเดือน แต่ทั้งคู่ไม่อาจสู้แรงของเธอได้และทั้งคู่ต้องผงะเมื่อพบว่าใบหน้าของหญิงสาว แปรเปลี่ยนจากเดือนเป็นปลายรุ้ง แม้ว่าพฤษภักจะไม่อยากเชื่อในสิ่งที่เห็น แต่เขาก็ไม่อาจหลบหลู่ได้ พฤษภัก นำสร้อยพระเข้าสวมคอเดือน ทำให้วิญญาณของปลายรุ้งกรี๊ดร้องอย่างโหยหวนและยอมออกจากร่างไป

เมื่อเดือนฟื้นคืนสติขึ้นมา พฤษภักจึงเล่า เรื่องที่เกิดขึ้นให้ฟังและอาสาพานอนเป็นเพื่อนเธอ เพราะ กลัวว่าวิญญาณของปลายรุ้งจะกลับมาสิงอีก ทั้งสองจึงมีโอกาสได้ใกล้ชิดและเผยความในใจที่มีต่อกัน...

ในช่วงเวลาแห่งความสุขนี้ ดูเหมือนว่าวิญญาณของปลาขี้จะเจ็บหายไปชั่วขณะ แต่แล้วพฤษก็ได้รับแจ้งว่าสาครถูกฆ่าตายโดยที่ไม่มีใครเห็นร่องรอยของฆาตกร ใดๆ ที่ตำรวจก็เฝ้าสาครตลอด 24 ชั่วโมง

อู๋ม เป็นเพื่อนสนิทของเดือน เธอแต่งงานแล้วกับ พลภัทร ผู้กำกับละครหนุ่มเสน่ห์แรง แต่เธอจับได้ว่าพลภัทรไปแอบมีสัมพันธ์กับ วิณา คาราสาวที่เล่นละครกับเขา อู๋มจึงมาหาเดือนและเล่าเรื่องให้ฟังและตัดสินใจมาพักอยู่ที่คอนโดของเดือน พลภัทรตามมาง้อขอคืนดีกับอู๋ม โดยไม่รู้ว่าวิณาผู้สาวแอบตามมาด้วย วิณาแค้นใจที่พลภัทรจะเหยียเธอทิ้งเลยจะตามมาฆ่าพลภัทรกับอู๋ม แต่พฤษเข้ามาช่วยไว้ทัน วิณาบอกพฤษว่าพลภัทรให้ตำรวจมาข่มขืนเธอ แต่ยังไม่ทันที่เธอจะบอกว่าตำรวจคนนั้นเป็นใคร วิณาก็ถูกลอบยิงตายเสียก่อน

อู๋ม เสียใจกับเรื่องที่เกิดขึ้นมากจนทำให้วิญญาณของปลาขี้เข้าสู่สิงเธอได้ และกลับไปอยู่กับพลภัทร เพราะก่อนตายปลาขี้รักและมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกับเขา และหวังจะผูกมัดให้พลภัทรรับ เลี้ยงดู แต่พลภัทรไม่ได้คิดจริงจังกับเธอ เขาจึงส่งเธอไปให้ฆาตกร เดือนเริ่มสังเกตเห็นความผิดปกติในตัวอู๋ม และรู้ว่าวิญญาณของปลาขี้เข้าครอบงำอู๋มอย่างเต็มตัว เดือนพยายามบอกพลภัทร แต่พลภัทรไม่เชื่อเดือนและพฤษจึงขอให้ป้านวลช่วย จนสามารถเรียกและสะกดวิญญาณปลาขี้ไว้ได้

ในขณะที่เดียวกัน พฤษก็ได้หลักฐานสำคัญเป็นภาพวงจรปิดของปลาขี้ ในวันสุดท้ายที่เธอหายตัวไป และคนที่อยู่กับเธอวันนั้นก็คือพลภัทร พฤษเริ่มเห็นหนทางที่จะคลี่คลายคดีของปลาขี้ เพราะมั่นใจว่าพลภัทรต้องมีส่วนรู้เห็นกับการหายไปของเธอแน่ แต่ยังไม่ทันที่พฤษจะได้สอบปากคำพลภัทรถูกลอบยิงจนเสียชีวิต แม้การตายของวิณาและพลภัทรจะเป็นคดีที่พฤษไม่สามารถหาตัวคนร้ายได้ แต่อย่างน้อยเขาก็มั่นใจว่าคนที่ฆ่าสาคร วิณาและพลภัทรจะต้องเป็นคนคนเดียวกับคนที่ฆ่าปลาขี้

พฤษพยายามขบคิดหาสาเหตุว่า ทำไมวิญญาณของปลาขี้จึงสิงสถิตอยู่ที่คอนโด เดือนจึงเล่าให้ฟังว่า ครั้งหนึ่งเธอเคยฝันว่าถูกระชากลงไปในสระน้ำ และหลังจากนั้นมาก็มีเหตุการณ์ประหลาดเกิดขึ้นกับเธอบ่อยๆ พฤษและเดือนจึงสันนิษฐานว่า ปลาขี้อาจจะถูกฆ่าที่คอนโดแห่งนี้และข้อสันนิษฐานก็เป็นความจริง เมื่อตำรวจพบซากศพของปลาขี้ถูกซ่อนอยู่ใต้สระว่ายน้ำของคอนโด

แต่การพบซากศพของปลายรุ้งกลับก่อปัญหา เพราะทำให้วิญญาณของเธอกลับมาด้วยความแค้น และมีอำนาจมากขึ้น ปลายรุ้งกลับมาฆ่าป่าานวลและอุ้มอย่าง โหดเหี้ยม และจะตามฆ่าพฤกษ์กับเดือนด้วย พฤกษ์จึงพาเดือน ไปพักอยู่กับเขาที่บ้าน

เชิดชาย เป็นผู้จัดการคอนโดที่มีจิตวิปริตชอบแอบบันทึกภาพสาวๆ ในคอนโด เชิดชายหลงรักเดือน และเคยแอบใส่ยาปลุกเซ็กซ์ในขนมแล้วหลอกให้เดือนกินเพื่อจะขึ้นใจ แต่เป็น โชคดีของเดือนที่วิญญาณ ปลายรุ้งเข้าสิงเธอ และเล่นงานเชิดชาย จนเกือบเอาชีวิตไม่รอด นับแต่นั้นมาเชิดชายจึงไม่กล้าเข้าใกล้ เดือนอีกต่อไป

เชิดชายมักจะเอาเทปบันทึกภาพวงจรปิดเก่าๆ มานั่งดูเพื่อหาภาพหลุดโป๊ๆ ของหญิงสาวในคอนโด และเขาก็พบกับภาพของปลายรุ้งที่ถูกชายคนหนึ่งอุ้มออกมาจากห้องพักห้องหนึ่งในสภาพหมดสติ เชิดชาย จึงคิดวางแผนเรียกเงินเพื่อแบล็กเมล์ชายเจ้าของห้อง และชายคนนั้นก็คือ **ปรเมศก์** ที่เป็นเพื่อนตำรวจรุ่น เดียวกับพฤกษ์ แต่อยู่หน่วยปราบปรามยาเสพติดและติดยาเสพติดอย่างหนัก ปรเมศก์รู้จักกับสาครและสาคร เป็นเพื่อนกับพลภัทร

เมื่อปรเมศก์รู้ว่าพลภัทรต้องการเชิญปลายรุ้งทิ้ง เขาจึงอาสาจัดการให้ แต่เมื่อพฤกษ์เข้ามาติดตาม สาครและพลภัทร ปรเมศก์กลัวว่าตัวเองจะเดือนร้อน เขาจึงจัดการเก็บทั้งสาครและพลภัทรเพื่อฆ่าปิดปาก ดังนั้นเมื่อเชิดชายโทรหาปรเมศก์เพื่อแบล็กเมล์ ปรเมศก์จึงซ่อนแผนและฆ่าเชิดชายทิ้ง แต่ปรเมศก์กลับหา ชีวิตวงจรปิดไม่เจอ

เชิดชายทิ้งชีวิตไว้ที่ห้องของเดือน พฤกษ์และเดือนมาเจอแต่ไม่รู้ว่าเป็นชีวิตอะไร จึงเอาชีวิตให้ **ปองชัย** ไปดู ปรเมศก์เห็นชีวิตอยู่กับปองชัย จึงหลอกปองชัยไปฆ่าทิ้งพฤกษ์เสียใจมากกับการตายของปองชัย เขาลำดับเหตุการณ์ ตั้งแต่การตายของสาคร วัฒนา พลภัทรและปองชัย ล้วนแต่มีปรเมศก์มาเกี่ยวข้องทั้งสิ้น พฤกษ์มั่นใจว่าปรเมศก์ต้องเป็นฆาตกร

พฤกษ์จึงรายงาน **ผู้กำกับครรชิต** ซึ่งเป็นหัวหน้าของเขา เพื่อขอดำเนินการควบคุมตัวปรเมศก์ ไว้ก่อนในขั้นแรก แท้จริงแล้วผู้กำกับครรชิตคือฆาตกรที่ฆ่าปลายรุ้ง ครรชิตมีรสนิมชอบ เซ็กซ์กับเด็กสาว และเป็นชาดิสัม ปรเมศก์มักจะล่อลวงพาเด็กสาวๆ ให้ครรชิตขึ้นใจ แล้วถ่ายวิดีโอเก็บไว้เช่นเดียวกับ ปลายรุ้งที่ถูกมอมยาและขึ้นใจอย่างอำมหิต เพราะครรชิตเอาถุงคลุมหัวเธอไว้และพลังเปลือบบีบคอเธอตาย อย่างไม่ตั้งใจ

ครรชิตสั่งให้ปรเมศก์ฆ่าพฤษณ์และครรชิตก็ตามมาเก็บปรเมศก์อีกที โดยหาว่าพฤษณ์ยังไม่ตาย ในขณะที่เดียวกันวิญญาณของปลายรุ้งก็ลำดับเรื่องและเห็นภาพเหตุการณ์ จนรู้ว่าครรชิตเป็นคนฆ่าเธอ ปลายรุ้งหาทางจะฆ่าครรชิตเพื่อให้สาสมกับความแค้น เดือนพยายามหาทางหยุดความแค้นของปลายรุ้ง เพราะก่อนป้านวลตายบอกว่า เดือนเป็นเพียงคนเดียวที่จะจัดการกับปลายรุ้งได้ เดือนเรียกวิญญาณปลายรุ้ง มาเพื่อจะสะกดวิญญาณไว้ แต่กลับพ่ายแพ้อำนาจของปลายรุ้ง ทำให้เธอถูกปลายรุ้งครอบงำอีกครั้ง

วิญญาณปลายรุ้งในร่างของเดือนหลอกล่อผู้กำกับครรชิตมาได้ ปลายรุ้งทรมาณครรชิตเหมือนที่ ครรชิตเคยทำกับเธอ และฆ่าครรชิตตายอย่างโหดเหี้ยม เมื่อพฤษณ์กลับมาหาเดือนที่บ้านก็พบว่าเดือน ถูกวิญญาณปลายรุ้งสะกดไว้ ปลายรุ้งบังคับให้เธอฆ่าพฤษณ์ เดือนยิงพฤษณ์ด้วยน้ำตา เดือนพยายาม ฝืนอำนาจของปลายรุ้งจนสามารถจัดการกับวิญญาณของปลายรุ้งได้

เดือนร้องไห้เพราะคิดว่าพฤษณ์ตายด้วยน้ำมือของเธอ แต่พฤษณ์ก็ลืมตาขึ้นมากอดเดือน พร้อมกับ บอกว่า เขาไม่มีวันทิ้งเธอไปง่ายๆ พร้อมทั้งขอเธอแต่งงาน ทั้งสองกอดกันอย่างมีความสุข

คนเราสมัยนี้รู้หน้าไม่รู้ใจจริงๆ

คนที่เราดูว่าดูดี น่าจะเป็นคนดี เช่น ผู้กำกับหรือตำรวจที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานดี แต่กลับ กลายเป็นคนที่ทำอะไรไม่ดีย่างที่สุด อย่างเช่น ข่มขืน ฆ่าคน ซึ่งเป็นสิ่งที่เลวร้ายเกินใครจะคาดเดาได้

แต่สิ่งหนึ่งที่ได้จากหนังสือเล่มนี้ก็คือ **ความลับไม่มีในโลกจริงๆ**

คนไม่รู้ แต่ผีรู้ ซึ่งก็หมายถึง ที่สุดแล้วสิ่งที่ทำไว้ เวิร์กกรรมที่ก่อไว้นั้นเรื่องก็ต้องแดงในสักวัน ไม่มี ใครหนีสิ่งที่ตัวเองทำไว้พ้นนั่นเอง.